

ע"פ 4365/24 - סלימאן אבו סבית נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 4365/24

לפני: כבוד ממלא מקום הנשיא ע' פוגלמן

המערער: סלימאן אבו סבית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ר' סולקין) בת"פ 28769-05-21 מיום 22.5.2024

בשם המערער: עו"ד בן בכור חיימוב

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ר' סולקין) בת"פ 28769-05-21 מיום 22.5.2024 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. עניינו של ההליך שלפניי בכתב אישום שהוגש נגד המערער ונגד נאשם נוסף בחודש מאי 2021, שבמסגרתו יוחסו למערער 5 אישומים שעניינם, בעיקרם של דברים, בגניבה של צאן וחלקי רכב באזור דרום הארץ. להלן יתוארו עיקרי העובדות שצריכות להכרעה בערעור שלפניי. ביום 22.5.2024 נקבע דיון לתחילתה של פרשת ההגנה, אולם בפתח הדיון ביקש בא כוחו של המערער כי הדיון יידחה; זאת, בשים לב לכך שאין בידו את הפרוטוקולים של שני הדיונים האחרונים שהתקיימו בעניינו של המערער ושאלה טרם עלו למערכת "נט המשפט"; משלא עלה בידו של המערער להביא לדיון שניים מעדי ההגנה, שכנטען מדובר בעדים משמעותיים עבור פרשת ההגנה; ונוכח פרק זמן נוסף שנדרש למערער לצורך התמודדות עם ראיה שהגישה המשיבה בדמות דיסק שעליו שיחות מוקלטות שנוגעות למערער וש"רק לאחרונה ניתן היה להתייחס אליו כראיה" (פרוטוקול הדיון מיום 22.5.2024, בעמ' 123, ש' 2-3). בהמשך לכך, ולאחר שהמשיבה הביעה את התנגדותה לדחיית הדיון, דחה המותב את הבקשה וקבע, בעיקרם של דברים, כי בשים לב לבחירתה של ההגנה לזמן את העדים באופן פרטי ולא באמצעות בית המשפט, נוכח משך הזמן שעמד לרשות המערער

להיערך לשיחות המוקלטות שהגישה המשיבה כראיה, וכן העובדה כי המערער ובא כוחו נכחו בדיונים שלגביהם נטען כי הפרוטוקולים טרם זמינים, פרשת ההגנה תשמע עתה (להלן: ההחלטה מיום 22.5.2024).

2. בתגובה להחלטה זו טען בא כוחו של המערער כי "גם בדיון הזה וגם בדיונים קודמים [המערער - ע' פ' מרגיש שבית המשפט חרץ כבר את דינו מבעוד מועד [...] התחושה היא שיש חשש ממשי למשוא פנים" (שם, בעמ' 125, ש' 20-31); וביקש כי המותב יפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער. בו ביום דחה המותב את הבקשה לפסילתו תוך שקבע, בין היתר, כי "למעשה, אין באמתחתה של ההגנה כל טענה, זולת כי אי נכונותו של בית המשפט לדחות את הדיון - מקימה, לשיטתה, חשש למשוא פנים. אין ממש בטענה זו. בית המשפט לא גיבש דעה כלשהי בתיק זה ונכון לבחון את גרסאות הצדדים בלב פתוח" (שם, בעמ' 127, ש' 9-12).
3. מכאן הערעור שלפניי שבמסגרתו חוזר המערער על טענותיו בבקשת הפסלות נושא ההליך. המערער טוען, בעיקרם של דברים, כי החלטתו של המותב נושא ההליך פוגעת בזכויותיו כנאשם בהליך הפלילי, מלמדת על נעילת דעתו בעניינו, ומקימה חשש ממשי למשוא פנים; זאת, בשים לב לכך שמדובר בבקשה הראשונה לדחיית מועד הדיון במסגרת פרשת ההגנה; נוכח חשיבותם של עדי ההגנה לטענת האליבי של המערער; משחלק מהפרוטוקולים של הדיונים בעניינו של המערער לא מצויים בידי בא כוחו; ובשל משך הזמן שנדרש למערער כדי להתמודד עם השיחות המוקלטות שהוגשו כראיה מטעם המשיבה.
4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, באתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. אמת המידה בבחינת קיומה של עילה לפסילת המותב היושב בדין היא קיומן של נסיבות שיוצרות חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב בניהול ההליך (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; ע"פ 2439/24 גודמן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (21.5.2024); ע"פ 7973/23 אמר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (16.11.2023)). בנוסף, כפי שנפסק בעבר, אך במקרים נדירים ייקבע כי הפעילות השיפוטית כשלעצמה - ובתוך כך החלטותיו הדיוניות של המותב - מבססת חשש ממשי למשוא פנים שיקים עילת פסלות (ע"פ 4180/24 דביר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (28.5.2024); ע"פ 8431/23 אבוחצרה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.11.2023)). טענתו של המערער מכוונת להחלטת המותב מיום 22.5.2024 שלפיה הדיון בפרשת ההגנה יוותר במועדו. עסקינן בהחלטה דיונית מובהקת, שאין בה כדי לבסס חשש ממשי למשוא פנים וממילא איני סבור כי זו מלמדת על נעילת דעתו של המותב בעניינו של המערער (ע"פ 3946/24 אלפסי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.5.2024); ע"פ 278/24 אלפסי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.1.2024); ע"פ 5916/22 פרנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (11.9.2022)).

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, כ"ב באייר תשפ"ד (30.5.2024).

מ"מ הנשיא